

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas I. Ab anno Christi 1100. ad 1110.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](#)

~~~~~  
~~~~~  
~~~~~  
~~~~~  
~~~~~

SÆCULUM DUODECIMUM

Continens res in Ecclesi
memorabiles, quæ contigerunt
ab anno 1100. ad annum Christi

1200.

D E C A S I.

* *Ab anno Christi 1100. ad 1100.*

* **E**xpeditio in terram sanctam auctior. Erat nunc vice suscipitur, Ducib[us] Hugone, Philippi Regis Francie germano, Guilielmo Aquitaniæ Comiti & aliis Proceribus, & cum tantis copiis, ad trecenta Christianorum millia conflu- rent. Sed hæc tanta multitudo plurimi- damni passa est à Saracenis perfidiâ Alex[ander] Comneni Imper: Orientis, magis Macho- metanis, quam Latinis faventis, ita ut quinquaginta millia in viâ cum plurimis impedimentis perdita fuerint, etiam Hu- gone Tarsi ex morbo defuncto. Eluctu- ti tamen sunt Christiani per varias vias.

Sj

Syriam, & eorum adventu Balduinus egredi usus adversus Saracenos, qui ad eum opprimendum trigesies centies armatorum millia eduxerant, spe maximâ certâ victoriæ obtinendâ à suis sacrificulis animati. Sed asperitu signi Crucis, quæ Regi præferebatur, qui initio viatores erant, ingenti cæde deleti sunt, & Joppe ab iisdem Arabibus obsessa, pariter eliberata: appulsâ deinde Genuensi classe Antipatram & Cæsarea maritima, aliæque munitiones expugnatæ & captæ magnos animos viatoribus addiderunt.

Obiit hoc anno S. Bruno laudatissimi Ordinis Carthusiani conditor.

¶(1102.)¶ Henricus III. Imperator, haetenus schismaticus & impius, fit hoc anno hæreticus, cum denuò excommunicatus quia promissis non steterat, docoret palam excommunicationes nihil faciendas esse.

Paschalis Papa II. consultus ab Anselmo Episcopo Cantuariensi de investituris laicorum, eas penitus improbat. Anselmus autem propterea à Rege Angliæ, qui eas affectabat, Lugduni in exilio subsistere iussus est.

¶(1103.)¶ Centum quinquaginta milia Christianorum inordinato patriæ desiderio terram sanctam deserunt, & cum tre-

centis navibus in Occidentem venientis
tempestate correpti majore ex parte per-
unt, reliqui à Saracenis intercepti in di-
simam servitutem abducuntur.

* (1104.) * Balduinus II. Hierosoli-
morum Rex auxilio Danorum, Anglorum
Flandrorum & Regis Norwegiæ præ-
signo S. Crucis ingentem obtinet vi-
ctoriam de Saracenis, triumphi tamen lætitia
non nihil diminuta est, ob mortem Ra-
mundi Comitis Tolosani, qui & gloria mil-
tari & laude pietatis magnus erat.

* (1105.) * Henricus IV. filius He-
rici III. Rex Germaniæ à Proceribus cre-
tus, submittit se summo Pontifici, & Ep-
scopos restituit, atque contra patrem in-
surgit, Sedi Romanæ rebellem, eumquā
habito Moguntiæ Concilio adigit, ut in
gelhemii, quod ambo Henrici convenerant
deponeret insignia Imperii, eaque tradent
filio, & submissus in omnibus Pontifici, ip-
se quasi Privatus secederet. Schismati-
fautores ejus ajunt, compactum fuisse in
carcerem quod & ipse rebus suis restitu-
asseruit, sed eâ fide, quā schismatici & sco-
lerati valent.

Jussu Paschalis II. ossa Guilberti pseudo
Pontificis, Ravennæ sepulti, exhumantur
& in profluuentem conjiciuntur.

* (1106.) * Henricus III. privatus Imperio fugit Coloniam, & inde Leodium, & novas copias per Germaniam colligit, ac bellum non solum filio, sed etiam Ecclesiæ indicit, & mox corruptis nonnullis Romanorum, dum Paschalis Beneventi ageret, pseudo-Abbatem de Farrâ intrudit in Sedem Petri sub nomine Sylvestri, qui tamen mox à Catholicis rejectus est. Providit autem Deus Ecclesiæ, & Henricum turbulentum apostatam, & saepius perjurum eodem adhuc anno repentina morte ex hac vita ad promeritas poenas evocavit, & quia ut schismaticus & hereticus obiit, etiam cadaver ejus ex loco sacro propè Spiram exhumatum, & in locum profanum translatum est, Orbe universo propè de illius interitu gaudente.

Mortuus est eodem anno Philippus Francorum Rex micerore consumptus Meloduni, cui suffectus est Ludovicus Crassus, vir pius & fortis.

* (1107.) * Paschalis misso Hierosolymam Gibelino Archi-Episcopo Arelatensi Ebremarum intrusum à Balduino, deponit, mortuo jam Daiberto legitimo Patriarchâ.

Henricus Rex Angliæ reconciliatur S. Anselmo, sed mox reversus ad pristinam obstinatiam, varios viros sanctos affigit & vexat.

* (1108.) * In Oriente novas lites exortas de limitibus Patriarchatum Hierosolymitani & Antiocheni, idem Paschal disponit, & res Italiæ ordinat, ac tyrannos bona Ecclesiæ usurpantes prudente & fortiter comprimit, quos inter fuerunt Ptolomæus Tusculanus, Petrus Columna Abbas Farfensis. His autem ex Pontifici parte fortiter oppositi erant Petrus Leo & Leo Frangipanis.

* (1109.) * Anselmus Archi-Episcopus Cantuariensis, & S. Hugo Cluniacensis ad æterna præmia evocantur.

Hoc anno Burdinus Braccarensis fraudes & hypocrisim suam detegit, cum enim persecutione à Rege concitatâ Bernardus Archi-Episcopus Toletanus, à quo ille factus erat Archi-Diaconus, in exilium abire compulsus esset, Burdinus multâ pecuniâ Episcopatum Bernardi beneficioris sui mercari voluit, verum à Pontifice ut simoniacus rejectus, adhæsit Henrico Germaniæ Regi, & ejus amicitiam eō usque fraudibus & adulationibus captavit, ut in Sedem Apostolicam pseudo-Pontifex irrepereret.

* (1110.) * Balduinus dotat Episcopatum Bethleemensem auctoritate Paschalis erectum.

Idem

Idem Paschalis renuit Henrico IV. dare Coronam Imperii, ob usurpatas ab eo investuras, Henricus autem cum ingenti- bus copiis veniens in Italiam, vi tandem extorquet, quamvis non absque conditio- nibus neque Ecclesiæ, neque Imperio no- xiis, si eas Henricus servasset, hæredita- rio vitio perfidiosus.

D E C A S II.

* Ab anno 1110. ad annum 1120. *

1111. Capitur à Balduino Berytus & Si-
don auxilio Danorum.

Henricus IV. Romam ingressus, pactis cum Pontifice initis stare recusat, & Pon- tificem, multosque Cardinales vincitos de- tinet, & captivos secum ad Sabinos dedu- cit. Sed cùm nec sic Paschalis Papa fle- eti posset ab Henrico, ut postulatis ejus- iniquis annueret, tandem Cardinalium precibus vietus ad schisma vitandum (viris etiam sanctis in factiones contrarias divi- sis) remittit Henrico investuras, & cum suis relaxatus eundem in æde S. Petri, sed januis clausis coronat.

(1112.) Alexius Comnenus missis Legatis petit à Pontifice Romæ coronari,

D s

ad